

EVHARISTIJA, SONCE MOJEGA ŽIVLJENJA!

Za normalno telesno rast potrebujemo telesno hrano, ki zadosti potrebam po ogljikovih hidratih, beljakovinah, maščobah, mineralih in vitaminih, kot kristjani pa potrebujemo duhovno hrano, ki smo je deležni pri vsaki sveti maši. Tako kot nas telesna hrana krepi za rast v višino in širino, tako nas sveta evharistija krepi za rast v globino, ko preraščamo sami sebe, zagledanost vase, sebičnost in si prizadevamo uresničevati vrednote in živeti, kot je učil in živel Jezus Kristus.

Ko uporabljamo besedo 'evharistija', mislimo na mašno daritev, sveto obhajilo in na Jezusovo navzočnost v tabernaklju. Veličine mašne daritve nikoli ne moremo do konca dojeti, kakor ne moremo doumeti Jezusa, ki je hkrati glavni duhovnik in dar. Ne moremo je doumeti le s svojim razumom, upoštevati je treba tudi srce, ki vidi globlje. Njeno pravo globino pa je mogoče odkriti le z vero. Sveta evharistija tako spada med največje skrivnosti naše vere. Božji služabnik Lojze Grozde je kot sedmošolec med duhovnimi vajami za program svojega življenja zapisal geslo: *Evharistija, sonce mojega življenja!* Iz tega zakramenta je živel vsakdanje

življenje, ga častil in prejemal pri obhajilu in z mučeniško smrtjo potrdil popolno zvestobo Jezusu. Kar je bilo sonce za njegovo naravno življenje, to je bila evharistija za njegovo duhovno zorenje. Naj nam bo Lojze Grozde zgled, sveta evharistija pa sonce naših življenj.

POSTAVITEV ZAKRAMENTA SVETE EVHARISTIJE

Pred svojim trpljenjem je Jezus pri zadnji večerji vzel v roke kruh in nato kelih z vinom ter rekel: »*To je moje telo, ki se daje za vas /.../ To delajte v moj spomin /.../ To je namreč moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov /.../*« (prim. Mr 14,22–26; Mt 26,26–30; Lk 22,15–20). To so najpomembnejše besede, ki jih je Jezus izrekel pri zadnji večerji, besede